

РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ СЕКСУАЛЬНОСТІ В ІНТЕРНЕТ-ЗМІ УКРАЇНИ: ОСНОВНІ ПІДХОДИ

Методологія дослідження. У статті використано методи моніторингу (українських інтернет-ЗМІ), аналізу, синтезу, а також описовий (способів репрезентації сексуальності в медіа).

Результати. Охарактеризовано способи репрезентації сексуальності в українських інтернет-ЗМІ. Позитивним аспектом репрезентації сексуальності в онлайн-медіа є створення просвітницьких проектів та окремих публікацій, основна мета яких – навчання, розвінчання міфів і пояснення актуальних питань, а не демонстрація тілесності як самоціль. У ході дослідження визначено чотири способи репрезентації контенту сексуального характеру в інтернет-ЗМІ: 1) маніпулювання в поданні інформації як факту без оцінок, 2) надання просвітницької інформації, 3) інформація з позитивною чи негативною оцінкою; 4) створення дискусії для з'ясування суспільної думки.

Новизна. У статті за допомогою методів моніторингу та аналізу визначено, досліджено та описано способи репрезентації контенту сексуального характеру в популярних українській інформаційних інтернет-ЗМІ («Обозреватель», «ТСН», «Сьогодні», «Українська правда. Життя», «Platfor.ma», «Gazeta.ua»). До основних способів репрезентації сексуальності в онлайн-медіа зараховано такі: маніпулювання в наданні інформації як факту без оцінок; надання просвітницької інформації (для навчальної мети); надання інформації з позитивною або негативною оцінками; створення дискусії для з'ясування суспільної думки. Визначені також негативні аспекти маніпулювання в контексті репрезентації сексуальності.

Практична значущість. Результати дослідження можуть бути використані для розробки заходів з формування інформаційної культури в аспекті репрезентації сексуальності.

Ключові слова: сексуальність, репрезентація, онлайн-ЗМІ, маніпуляція.

I. Вступ

Сексуальність у медіа є однією з однією з тих тем, яку вчені у сфері соціальних комунікацій тривалий час намагалися не помічати. Однак за останні десятиліття вийшло у світ чимало фундаментальних праць європейських та американських дослідників масової комунікації, які наголошують на низці проблем, котрі потрібно вирішити вже сьогодні. Наприклад, проблема репрезентації сексуальності стала однією з ключових у монографії доцента факультету журналістики Орегонського університету (США) Д. Мерскін, котра у 2014 р. видала книгу «Сексуалізація медіа: як та чому ми це робимо». У передмові до російського перекладу монографії доктор філософських наук ХНУ ім. В. Каразіна Лідія Стародубцева зазначає, що в цьому дослідженні «представлений детальний аналіз сексуальних образів сучасних американських медіа, а також спроба дати відповідь на телеологічне питання: з якою метою сексуальні образи заповнюють медіа-простір» [8, с. 10–11]. Учена підсумувала, що головний меседж цієї праці в тому, що «за видимою оболонкою сексуальних образів мас-медіа завжди ховається двуликий Янус суспільства споживання, один лик котрого вглядається у сферу економічного інтересу, а інший – у систему ідеології» [8, с. 10–11]. Наразі, на нашу думку, важливо та актуально простежити, як цей процес відбувається в Україні.

II. Постановка завдання та методи

Мета статті – визначити способи репрезентації сексуальності в українських онлайн-медіа. Завдання: дати визначення поняттю «репрезентація»; визначити та класифікувати способи репрезентації контенту сексуального характеру на цих ресурсах. У ході дослідження використано методи моніторингу (українських інтернет-ЗМІ), аналізу, синтезу, а також описовий метод (способів репрезентації сексуальності в медіа).

III. Результати

Насамперед, варто розглянути можливі варіанти дефініцій основних понять. Репрезентація – це процес відтворення отриманої раніше інформації про частину навколишнього світу: річ, явище або особу. Ключовим фактором репрезентації є спотворення інформації, що відбувається під впливом часу (концепт пам'яті), а також через особливості індивідуального сприйняття, світогляду, соціалізації, виховання, емоційного, психічного й психологічного стану того, хто репрезентує, на момент пізнання об'єкта репрезентації. Термін «репрезентація» вживають у різних галузях науки: масовій комунікації, лінгвістиці, філології, культурології, історії, філософії, соціології, мистецтвознавстві тощо. Цей термін походить з латинського *repraesentatio* (від *re* і

praesetare – уявляти). У французькій мові *representation* означає «відтворення, показ» – представлення когось, чого-небудь і представництво від імені когось, чогось [21; 23, с. 2169].

У 1983 р. у Каліфорнійському університеті (США) почав виходити міждисциплінарний науковий журнал «Representations», у котрому, крім багатьох інших тем, висвітлюють питання тіла, статі та сексуальності. А в журналі «Annales» (1990 р.) під назвою «Світ як репрезентація» вийшла знакова стаття французького історика Роже Шарт'єра. У своїй праці він цитує визначення, взяте зі стародруку французького лексикографа XVII ст. Антуана Фуртьєра «Dictionnaire universel de Furetière» (1727 р.), де поняття «representation» має дві протилежні дефініції: з одного боку, процес репрезентації дає можливість бачити те, що відсутнє, з іншого – це присутність, що демонструє публіці певну річ, явище або особистість [20, с. 1514–1515]. Також на дві рубрики розділена стаття «representation» у словнику «Le Petit Robert» [23, с. 2169]. У першому значенні репрезентація розглянута як субституція («дія, у ході якої за допомогою зображення, фігури, знаку до чийогось відома доходить щось»), у другому – репрезентація – це міметичне нагадування (заміна чого-небудь або когось, дія замість іншого). Ці визначення на перший погляд є непеєднаними, однак для обох характерна ідея заміни, субституції, що, у свою чергу, стає полем для свідомої та несвідомої маніпуляції. Влучне визначення дав й італійський учений-історик Карло Гінзбург, який пише, що репрезентація – це «інструмент опосередкованого пізнання, який дозволяє побачити відсутній предмет шляхом його заміни «зображенням», що здатне воскресити предмет в пам'яті або «описати» його таким, яким він є» [3]. Тож, як бачимо, проблема вивчення процесу репрезентації стає гостро актуальною для соціальних комунікацій та науки загалом.

Отже, репрезентація (з апеляцією до масової комунікації) часто ґрунтується на власному прочитанні, баченні, суб'єктивній оцінці, сформованій у процесі життєдіяльності людини. Фактично будь-який працівник медіасфери створює текст та аудіовізуальний контент з уже наявними поглядами і ярликами, за якими живе суспільство, частиною якого він є, у певний історичний період. Втім, ще більш розмитою є дефініція «сексуальності», про репрезентацію якої, власне, і йдеться в цій роботі. Сексуальність тісно пов'язана з мистецтвом та модою. Як правило, у кожній історичній епосі було умовне коло осіб (художники, режисери, політики тощо), які створювали певну естетичну концепцію, тенденцію, погляд на розуміння сексуальності й пропонували це суспільству. Саме тому ми можемо прослідкувати, як різуче відрізняються репрезентація сексуальності в один і той самий час, але в різних народах та культурах. «Ми надаємо речам значення тим, як ми їх репрезентуємо, які слова і сюжети вибираємо для їх опису, які візуальні образи використовуємо, які емоції асоціюємо з ними, які цінності приписуємо, тобто, яким чином класифікуємо і концептуалізуємо ці речі», – пише С. Холл [22, с. 203]. Об'єкти репрезентації не володіють змістом самі по собі, він народжується в процесі інтерпретації та комунікації, кодування чи декодування текстів, а також культурного контексту.

Поняття репрезентації використовують у науці відносно давно. Цей термін став ключовим у дисертаційних роботах багатьох українських учених: М. Субота написала дисертацію «Репрезентація соціальної реальності у текстах масової комунікації» [16], Н. Шемякіна досліджувала «авторську репрезентацію у мові сучасної французької преси» [17], І. Брага визначала «мовну репрезентацію образу держави у пресі України» [2], Г. Яновська вивчала «фреймову репрезентацію іронії в пресі» [19], а Л. Гоц – «репрезентацію магії в сучасній медіакulturі».

Крім того, на рівні наукових статей питання репрезентації в схожих до теми нашого дослідження працях розглядали Л. Масімова, А. Кікоть, Л. Афанасьєва, Ю. Капак, В. Бавікіна, Ю. Маслова, О. Клепикова, Кабанець, Д. Чувашова, Л. Білякович, О. Лагода [11], О. Мудрик-Іванець [9], І. Галуцьких [13], Р. Безугла [1]. В інших галузях гуманітарних наук репрезентацію досліджували: філософи В. Корабльова, С. Клепко, В. Фомічова, С. Чжан, соціологи О. Роздобуцько [12], А. Тащенко, Я. Яненко [18], філологи Л. Федоренко, Л. Дорошина, М. Степанюк, мистецтвознавці В. Головей, А. Сімферовська, М. Обихвіст, культуролог І. Грабовська [5], лінгвіст В. Іващенко, етнічний психолог А. Сошніков [14], історик О. Хом'як та ін.

Зауважимо, що в українських онлайн-ЗМІ процес репрезентації сексуальності має хаотичний характер та практично ніким не контролюється. Перш за все, це зумовлено тим, що аудиторія не готова сприймати відповідний контент прямолінійно, без евфемістичної лексики, масок, ярликів та завуальованості основного змісту в підтекстах. У ході моніторингу сайтів, які, за даними рейтингу Similar Web, входять до переліку 15 найпопулярніших в Україні («Сьогодні», «ТСН», «Обозревателю», «Gazeta.ua»), ми визначили, що наразі існує чотири способи репрезентації контенту сексуального характеру в інтернет-ЗМІ: 1) маніпулювання в поданні інформації як факту без оцінок; 2) просвітницька інформація (для навчальної мети); 3) інформація з позитивною оцінкою; 4) інформація з негативною оцінкою; 4) створення дискусії для з'ясування суспільної думки.

Чи не всі українські інтернет-ЗМІ намагаються подавати інформацію сексуального характеру на основі фактів без оцінок. Таким чином, на нашу думку, вони бережуть свою репутацію, відмежовуються від процесів таблоїдизації й намагаються здаватися авторитетнішими. Другий пункт нашої класифікації репрезентації сексуальності в інтернет-медіа – це поширення просвітницької сексуальної інформації (для навчальної мети). Такі статті з 2010 р. часто почали

з'являтися в українському сегменті інтернету, навіть на новинних сайтах. У межах просвітницьких проектів про сексуальність працюють сайти: The Village, «ТСН» (створили подкаст «Секс-освіта»), «Сьогодні» (підрозділ «Питання сексуальності: те, про що соромимось запитати»). Цікавими є матеріали-пояснення «Медузи», яка хоч і не є українським проектом, але має значну частку читачів з України. Також прогресивні матеріали видання Platfor.ma, яке у 2018 р. створило спеціальний інтернет-проект «Тойво», де журналісти, експерти вирішили розібратися, що українці знають про секс, чи готові говорити про нього в сім'ї та як це впливає на все їхнє життя. Так, наприклад, авторка статті цього проекту Юліана Скібіцька стверджує, що відсутність сексуальної культури в Україні, страх і невміння говорити про секс прямо пов'язані з глобальними проблемами. За даними фонду «АнтиСНІД» [15], у першій половині 2017 р. в Україні було зареєстровано майже 7500 випадків ВІЛ-інфекції і є тенденція до зростання захворюваності. Хоча в Західній Європі та Північній Америці цифри значно скромніші: за оцінками, за 2016 р. відбулося 73 тис. випадків зараження ВІЛ-інфекцією, і статистика іде на спад. Крім того, щороку в Україні фіксується 30 випадків ранньої вагітності на тисячу жінок. У Західній Європі цей показник стабільно нижчий [10]. Однією з причин цих явищ експерти називають, зокрема, і сексуалізацію медіа, за допомогою яких діти в ранньому віці дізнаються про секс. Згідно із соціологічними дослідженнями у межах міжнародного проекту «Здоров'я та поведінкові орієнтації учнівської молоді 2014», дві третини опитаних віком 13–17 років шукають потрібну інформацію в мережі. На другому місці за популярністю – телебачення.

Наступні два способи репрезентації сексуальності в українських онлайн-медіа – це подання інформації з позитивною чи негативною оцінкою. Відповідні публікації виходять переважно в популярних таблоїдних ЗМІ. Як нам вдалося з'ясувати в результаті моніторингу українського інтернет-простору, тексти, які розкривають тему сексуальності, зосереджені, насамперед, у рубриках «Стиль життя», «Здоров'я» (яка часто входить до рубрики «Стиль життя») та «Шоу-бізнесу». Якщо в перших двох рубриках тема сексуальності подана переважно з медичного боку у вигляді постановки проблеми й пошуку шляхів її подолання, а також поширення думок учених та експертів, то в рубриці «Шоу-бізнесу» зосереджена найбільша кількість публікацій з ознаками маніпуляції в аспекті саме репрезентації сексуальності.

Четвертим способом репрезентації сексуальності в онлайн-медіа є створення дискусії для з'ясування суспільної думки. Так, наприклад, на сайті Gazeta.ua 25 червня 2019 р. з'явилась електронна версія замітки з «Газети по-українськи», де автор розповідає про видання українського перекладу книги Лів Стрѡмквіст «Заборонений плід» [7]. Це видання порушує питання, чи потрібне сексуальне виховання в українських школах і чому фемінізм має позитивний вплив на суспільство. Публікація Анни-Лілії Кокори із заголовком «Частина читачів захоплені книжкою, інша – засуджує, називає сороміцькою» відразу апелює до невизначеності в оцінці змісту літературної новинки. Читачам пропонують самим оцінити твір і дати йому певну оцінку. Ще одним із прикладів того, як можна писати дискусійні статті для з'ясування суспільної думки про питання репрезентації сексуальності, є опублікована нами стаття «Нові правила сексу в Україні: жінкам буде тільки гірше?» на сайті «Сьогодні», де ми детально розбирали тему набуття чинності поправок до Кримінального кодексу України щодо сексуального насильства й зґвалтування [6]. Ця публікація не є ідеальним зразком того, як потрібно висвітлювати схожі теми в інтернет-медіа, але пояснює читачам, що саме змінюється та які наслідки матиме. Так, у матеріалі наведено думки пересічних українців, які дотримуються різних точок зору. Також подано коментарі поліцейського та психолога. На основі цього виокремлено основні проблеми, які можуть виникнути у зв'язку з прийняттям відповідних законодавчих змін. Саме ця частина статті містить ознаки авторської репрезентації, яка має позитивний ефект: наведення прикладів та припущень для актуалізації обговорення, створення діалогу. Для цього було створене опитування в PlayBuzz. Читачам запропоновано самим відповісти на питання, як вони ставляться до «нових правил сексу в Україні». Так, 1332 (57,2%) користувачів сайту «Сьогодні», які взяли участь у нашому опитуванні (всього – 2330 голосів), зізнались, що вони «не підтримують змін, оскільки в них немає потреби», 662 (28,4%) зійшлись на думці, що закон потрібно допрацювати, 196 (8,4%) підтримують повністю, ще 140 (6%) – частково.

IV. Висновок

Позитивний аспект репрезентації сексуальності в онлайн-медіа є створення просвітницьких проектів та окремих публікацій, основною метою яких є навчання, розвінчання міфів та пояснення актуальних питань, а не демонстрація тілесності як самоціль. На нашу думку, медіа здатні сприяти покращенню статистичних даних щодо захворюваності на СНІД, а також ранньої вагітності. Так, за даними фонду «АнтиСНІД» [15], у першій половині 2017 р. в Україні було зареєстровано майже 7500 випадків ВІЛ-інфекції і є тенденція до зростання, хоча в Західній Європі та Північній Америці цифри показують динаміку до покращення: за оцінками, за 2016 р. відбулося 73 тис. випадків зараження ВІЛ-інфекцією, і статистика іде на спад. Крім того, щороку в Україні фіксують 30 випадків ранньої вагітності на тисячу жінок. У Західній Європі цей показник стабільно нижчий. Однією з причин цих явищ експерти називають, зокрема, сексуалізацію медіа, за до-

помогою яких діти в ранньому віці дізнаються про секс [10]. Отже, від того, під яким кутом медіа подають інформацію сексуального характеру, залежить благополуччя суспільства.

У ході дослідження нам вдалось визначити чотири способи репрезентації контенту сексуального характеру в інтернет-ЗМІ: 1) маніпулювання в поданні інформації як факту без оцінок, 2) надання просвітницької інформації, 3) інформація з позитивною чи негативною оцінкою; 4) створення дискусії для з'ясування суспільної думки.

Список використаної літератури

1. Безугла Р. І. Візуальні образи в сучасному науковому дискурсі. Гламур як візуально-образна репрезентація. *Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку. Мистецтвознавство*. 2018. Вип. 26. С. 11–16.
2. Брага І. І. Мовна репрезентація образу держави у пресі України (кінець 1970-х – початок 2000-х років): дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01. Київ: Київський національний лінгвістичний ун-т. 2002.
3. Гинзбург К. Репрезентация: Слово, Идея, Вещь / пер. с фр. Г. Галкиной. *Новое литературное образование*. 1998. № 33.
4. Гоц Л. С. Репрезентація магії в сучасній медіакulturі: автореф. дис. ... канд. культурології: 26.00.01. Харків, 2014. 20 с.
5. Грабовська І., Купцова Т., Талько Т. Репрезентація архетипів у ґендерних стереотипах української культури: монографія. Київ: вид-во Лисенко М. М., 2012. 194 с.
6. Грисюк В. Новые правила секса в Украине: женщинам будет только хуже? 2019. Retrieved from: <https://www.segodnya.ua/lifestyle/psychology/novye-pravila-seksa-v-ukraine-pochemu-zhenshchinam-budet-tolko-huzhe-1205432.html> (date of request: 28.07.2019).
7. Кокора А.-Л. Частина читачів захоплені книжкою, інша – засуджує, називає сороміцькою. 2019. URL: https://gazeta.ua/articles/culture-newspaper/_castina-chitachiv-zahopleni-knizhkoju-insha-zasudzhuje-nazivaye-soromickoju/911075 (дата звернення: 28.07.2019).
8. Мерскін Д. Сексуалізація медіа. Как и почему мы это делаем. Харьков: Гуманитарный центр, 2015. 380 с.
9. Мудрик-Іванець О. В. Колористична репрезентація концепту «краса» в мові Овідія. *Науковий вісник Чернівецького університету. Романо-слов'янський дискурс*. 2013. Вип. 678. С. 127–129.
10. Проблема подростковой беременности в странах Восточной Европы и Центральной Азии. 2013. URL: https://albania.unfpa.org/sites/default/files/pub-pdf/Teenage%20pregnancy_RUS.PDF (дата обращения: 27.07.2019).
11. Лагода О. М. Репрезентація як форма нарративізації. *Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв. Мистецтвознавство. Архитектура*. 2013. № 4. С. 39–43.
12. Роздобутько О. М. Репрезентація часу в соціології: дис. ... канд. соціол. наук: 22.00.04. Київ: Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова, 2010. 170 с.
13. Галуцьких І. Сенсорно-чуттєве тіло та його художня репрезентація в образно-нарративній структурі англійської літератури модернізму й постмодернізму. *Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. Філологічні науки. Мовознавство*. 2015. № 3. С. 127–134.
14. Сошніков А. О. Репрезентація української ментальності у соціокультурних синтезах: дис. ... канд. філос. наук: 09.00.04. Харків: Харківський держ. педагогічний ун-т ім. Г. С. Сковороди, 1999.
15. СПИД в Україні: статистика. 2017. URL: http://www.antiaids.org/news/aids_stat/spid-v-ukraine-statistika-na-01062017-11170.html (дата обращения: 27.07.2019).
16. Субота М. М. Репрезентація соціальної реальності у текстах масової комунікації: дис. ... канд. соціол. наук: 22.00.04. Харків: Харківський національний ун-т ім. В. Н. Каразіна, 2008.
17. Шемякіна Н. В. Авторська репрезентація у мові сучасної французької преси (структурно-семантичний та комунікативно-прагматичний аспекти): дис. ... канд. філол. наук: 10.02.05. Київ: Київський держ. лінгвістичний ун-т, 2000.
18. Яненко Я. Я. Репрезентація цінностей в рекламі в сучасному українському суспільстві: автореф. дис. ... канд. соціол. наук: 22.00.04. Харків: Харк. нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна, 2012. 18 с.
19. Яновська Г. В. Фреймова репрезентація іронії в пресі (на матеріалах української, російської, польської та англійської преси): дис. ... канд. філол. наук: 10.02.15. Харків: Харківський національний ун-т ім. В. Н. Каразіна, 2006.
20. Chartier R. Le monde comme representation. *Annales E. S. C.* 1989. № 6. P. 1514–1515.
21. Gitlin T. Teaching amid the torrent of popular culture. In D. Ravitch J. P. Viteritti (Eds.). *Kid stuff: Marketing sex and violence to Americans children*. Baltimore: Johns Hopkins University Press, 2003. P. 19–38.
22. Hall S. Representation: Cultural Representations and Signifying Practices. London: Sage Publications & Open University, 1997. С. 203.
23. Robert P. Le Petit Robert: 2 v. Paris: Le Robert, 1985. V. 1. 2169 p.

References

1. Bezuhla, R. I. (2018). Visual images in the modern scientific discourse. Glamor as a visual-image representation. *Ukrainska Kultura: Mynule, Suchasne, Shliakhy Rozvytku. Mystetstvoznavstvo. The Ukrainian Culture: the Past, the Present, the Ways of Development. The Art Studies*, 26, 11–16. (in Ukrainian).
2. Braha, I. I. (2002). Linguistic Representation of the State Image in the Press of Ukraine (Late 1970s – Early 2000s). PhD diss. (polit. sci.). Kyiv: Kyiv National Linguistic University, 216 p. (in Ukrainian).
3. Ginzburg, K. (1998). Representation: word, idea, thing. *New Literary Education*, 33. (in Russian).
4. Hots, L. S. (2014). Representation of Magic in Contemporary Media Culture. Abstract of the PhD diss. (cult. stud.). Kharkiv: Kharkiv State Academy of Culture, 20 p. (in Ukrainian).
5. Grabovska, I., Kuptsova, T., Talko, T. (2012). Representation of Archetypes in Gender Stereotypes of Ukrainian Culture. Kyiv, 194 p. (in Ukrainian).
6. Grisyuk, V. (2019). New rules of sex in Ukraine: will women be worse? Retrieved from: <https://www.segodnya.ua/lifestyle/psychology/novye-pravila-seksa-v-ukraine-pochemu-zhenshchinam-budet-tolko-huzhe-1205432.html> (date of request: 28.07.2019). (in Russian).
7. Kokora, A.-L. (2019). Some readers are fascinated by the book, others condemn it, calls it shameful. Retrieved from: https://gazeta.ua/articles/culture-newspaper/_castina-chitachiv-zahopleni-knizhkoyu-insha-zasadzhuye-nazivaye-soromickoyu (date of request: 28.07.2019). (in Ukrainian).
8. Merskin, D. (2015). Sexualization of Mass Media. How and Why We Do It. Humanitarian Center, 380 p. (in Russian).
9. Mudryk-Ivanets, O. V. (2013). The color representation of the concept "beauty" in the language of Ovid. *Naukovyi Visnyk Chernivetskooho Universytetu. Romano-Slovianskyi Dyskurs. Scientific Bulletin of Chernivtsi University. Romance-Slavic Discourse*, 678, 127–129. (in Ukrainian).
10. The problem of teenage pregnancy in the Eastern Europe and Central Asia. (2013). Retrieved from: https://albania.unfpa.org/sites/default/files/pub-pdf/Teenage%20pregnancy_EN. PDF (date of request: 27.07.2019). (in Russian).
11. Representation as a Form of Narrativization. (2013). *Bulletin of the Kharkiv State Academy of Design and Arts. Art Studies. Architecture*, 4, 39–43. (in Ukrainian).
12. Rozdobutko, O. M. (2010). Representation of Time in Sociology, PhD diss. (social. sci.), M. P. Dragomanov National Pedagogical University, 170 p. (in Ukrainian).
13. Sensual body and its artistic representation in the figurative and narrative English literature of modernism and postmodernism structure. (2015). *Scientific Bulletin of Eastern European National University named after Lesia Ukrainka. Philological Sciences. Linguistics*, 3, 127–134. (in Ukrainian).
14. Soshnikov, A. O. (1999). Representation of Ukrainian Mentality in Socio-Cultural Syntheses, PhD diss. (phil. sci.). Kharkiv: H. S. Skovoroda State Pedagogical University of Kharkiv, 199 p. (in Ukrainian).
15. Antiaids.org. (2017). AIDS in Ukraine: statistics for 01.06.2017. Retrieved from: http://www.antiaids.org/news/aids_stat/spid-v-ukraine-statistika-na-01062017-11170.html (date of request: 27.07.2019). (in Russian).
16. Subota, M. M. (2008). Representation of Social Reality in the Texts of Mass Communication. PhD diss. (polit. sci.), Kharkiv National University named after Karazin V. N., 184 p. (in Ukrainian).
17. Shemyakina, N. V. (2000). Author's Representation in the Language of the Modern French Press (Structural-Semantic and Communicative-Pragmatic Aspects), PhD diss. (philol. sci.). Kyiv State Linguistic University, 227 p. (in Ukrainian).
18. Yanenko, Y. V. (2012). Presentation of Values in Advertising in the Modern Ukrainian Society, Abstract of the PhD diss. (social. sci.). Kharkiv: V. N. Karazin National University of Kharkiv, 18 p. (in Ukrainian).
19. Yanovska, H. V. (2006). Frame Representation of Irony in the Press (on the Materials of Ukrainian, Russian, Polish and English Language Press), PhD diss. (polit. sci.). Kharkiv: Karazin V. N. National University of Kharkiv, 213 p. (in Ukrainian).
20. Chartier, R. (1989). "Le monde comme representation", *Annales. Economies. Societes, Civilisations*, 6, 1505–1520. (in English).
21. Gitlin, T. (2003). "Teaching amid the torrent of popular culture", in Ravnich, D. & Viteritti, J. P. (eds.), *Kid Stuff: Marketing Sex and Violence to Americans Children*, Johns Hopkins University Press, Baltimore, 19–38. (in English).
22. Hall, S. (1997). *Representation: Cultural Representations and Signifying Practices*, Sage Publications & Open University, London, 203 p. (in English).
23. Robert, P. (1985). *Le Petit Robert*, in 2 vols. Paris, 1, 2169 p. (in English).

Стаття надійшла до редакції 10.08.2019.

Hrysiuk V. P. Representation of Sexuality in the Ukrainian Online Media: Main Approaches

Research methodology. *In the research, the following methods were used: monitoring (Ukrainian internet media), analysis, synthesis, and also a descriptive method (the ways of representing sexuality in the media) are used in the work.*

Results. *The article characterises the ways of representing sexuality in the Ukrainian online media. The positive aspect of representing sexuality on the Internet is the creation of conscious projects and publicity, mainly, it learns, spreading the myth and explaining current issues rather than demonstrating physicality as an end in itself. In the course of the study, four ways of representing sexual content on the media network were investigated: 1) manipulation of the submitted data as facts without estimates, 2) information available, 3) positive or negative information; 4) creating discussions for international public opinion.*

Novelty. *In the given article, with the help of monitoring and analysis method are defined, explored and described the ways of sexual content representing in popular Ukrainian online media («Obozrevatel», «TSN», «Segodnya», «Ukrainian Truth. Life», «Platfor. ma», «Gazeta. ua»). The main ways of representing sexuality in the online media are the following: manipulation of the information representation as an unqualified fact; representation of the educational information (for educational purposes); representation of the information with positive or negative evaluations; creating a discussion for the clarification of public opinion. The article also defines the negative aspects of manipulation in the context of the sexuality representation.*

The practical significance. *The research results can be used during the development of representation sexuality in the Ukrainian internet media.*

Key words: *sexuality, representation, online media, manipulation.*